

Ավետիք Իսահակյան

Մոայլ ամպերից, հրգոր կայծակով

Մոայլ ամպերից, հրգոր կայծակով
Միրտը շանթահար մի մրբրկահավ
Ծովափի խոժոռ ժայռերին ընկավ:
Եվ ընկավ ծածկվեց հողով ու քարով,
Թավ մամուռ պատեց նրա շիրիմին,
Եվ տարիք անցան համրը շարքերով:

Բայց երբ երկնքում իրար դեմ ու դեմ
Ամպերն են խառնվում և որոտում են՝
Հուզված սրտերում կրրակ ու կայծակ, -
Նա լուռ հիշում է, տարիք առաջ
Իրեն սրտումն էլ տենչ կար ու կրակ,
Որոտ ու գայրույթ և սեր ու շառաչ ...

1904

Մոսկվա